

hvilken Lodsjerne ikke paa en eller anden Maade ere interesserede i Lodsriudblyttets Størrelse. Det vilde altsaa, inden jeg kunde slutte mig til dette Mindretals Forslag, være nødvendigt at ændre det noget i denne Retning, men en saadan Ændring foreligger jo ikke i Øjeblikket. Jeg kan ogsaa subsidiært slutte mig til det af Udvalget stillede, ligesom til det af Udvalget tiltraadte Forslag. Det Forslag, som Udvalget har tiltraadt, er det, som nys blev omtalt, om at forøge Reduktionen saaledes, at man i Stedet for at afstedige 8 kom til at afstedige 10. Denne forøgede Reduktion vilde imidlertid naturligvis have den Følge, som det ærede Medlem, der nys satte sig (M. Klausen), omtalte, og jeg tror, at Udvalget burde have sin Opmærksomhed henvendt paa inden tredje Behandling at faa en Udtalelse fra den højtærede Minister i denne Retning, at en Mand, der har været Lods i 20 Aar, ikke bliver sat 10 Aar tilbage i sit Arbejde, fordi Reduktionen bliver større end paatænt. Sagen er vel den, at man efterhaanden avancerer i dette Arbejde, men maasse har den højtærede Minister tænkt sig en ganske anden Ordning af Arbejdet, saaledes at det bliver ens for alle og fordelt efter Dmgang. Hvis imidlertid Reduktionen bliver saa stor, som Ministeren nu sidst har foreslaaet, vil der kunne indtræde det Tilfælde, at en Mand kommer til at træde tilbage til et Arbejde, som han har vokset sig fra for 10 Aar siden. Det er et Punkt, som Udvalget bør tage under Overvejelse. Og saa det Forslag, som Udvalget stiller, kan jeg slutte mig til, saa meget lettere som jeg selv ved første Behandling har antydnet, at det var den Vej, man egentlig burde gaa. Det er ganske naturligt, at Lodsinspektøren bliver knyttet til Lodsjerne med Baand saa stærke som muligt. Han staar som Lodsjernes naturlige Talsmand, og i det Øjeblik Lodsinspektøren deler pekuniær Stæbne med sine underordnede, vil den Interesse, han naturlig og selvfølgelig har for dem, sikkert derved blive forøget. Jeg tror derfor, det er den rigtige Vej, Udvalget er staaet ind paa, vedblivende at holde det Baand knyttet, der nu forbinder Lodsinspektørerne med Lodsjerne. Men i denne Forbindelse kan jeg ikke undlade at omtale en enkelt lille Bemærkning i Ministerens Anmærkninger til Lovforslaget. Der staar nemlig: „Denne Ordning“ — nemlig at det er Søofficerer, der indtage Stillingerne som Lodsinspektører — „har vist sig praktisk, og det vilde ikke være heldigt at skulle fravige den.“ Jeg kan ikke vide, hvorfor dette ikke vilde være heldigt. Rent teoretisk maa den højtærede Minister dog indrømme, at hvis der nu paa vedkommende Sted var en Mand,

der ganske udmærket egnede sig til at være Lodsinspektør, saa vilde det være urimeligt, at han skulde være afstaaen derfra, fordi man i Anmærkningerne til Lovforslaget har fremsat en saadan Udtalelse. Jeg tror, at denne burde mildnes noget. — Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men skal kun anbefale disse Ændringsforslag, idet jeg dog henstiller til den ærede Ordfører, om han ikke gør min Valgkreds nogen Uret. Jeg havde den Fornøjelse, at høre den ærede Ordfører sige: „Helsingørs Lodsjer og Dragør Lodsjer“ — der sit Dragør virkelig det s, som tilkommer den. Men der staar i Betænkningen: „Helsingørs og Dragør Lodsrier osv.“ Jeg ved ikke, hvorfor man ikke skal beholde denne Gjendomsbetegnelse for min Valgkreds, naar Helsingør skal beholde den. Dette vil jeg blot henstille til den ærede Ordfører.

Marineministeren (Kadn): Jeg vil først udtale mig om min Stilling til de stillede Ændringsforslag. Nr. 1 er stillet af mig og tiltraadt af Udvalget undertagen det ærede Medlem. Det gaar ud paa, at Ordene „8 faste Lodsjer“ rettes til „indtil 10 faste Lodsjer“. Da det er stillet af mig selv, er det naturligt, at jeg maa anbefale det høje Ting at vedtage det, og jeg tør gøre det med den fulde Overbevisning, at det ikke vil være noget til Hinder for, at Arbejdet kan udføres med denne Styrke. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen) udtalte, at selv om Lodsningernes Antal formindskedes, vilde dette kun have meget lidt Indflydelse paa Arbejdet. Dette er selvfølgelig ikke Tilfældet. Bliver der mindre at bestille, behøver man ikke i den Grad at holde Folk til Tjeneste de forskellige Steder, og saa kan man selvfølgelig formindste Antallet af dem. Det andet Ændringsforslag, som er stillet af hele Udvalget, angaar Lodsinspektørernes Stilling, og det skal jeg tiltræde, ganske vist med nogen Beklagelse, men jeg tiltræder det i hvert Fald. Dernæst kommer Mindretallets Forslag. Mindretallet er ogsaa her det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det gaar ud paa at indføre en Minimal løn. Jeg har udtalt mig imod det, uagtet jeg selvfølgelig overordentlig gerne vil unde Helsingørs og Dragør Lodsjer dette. Jeg har udtalt mig imod det af forskellige Grunde, men skulde det indføres, maatte der fastsættes Minimal løn for Lodsjerne alle Steder, og nu er der Lodsrier, hvor Fortjenesten er 10 Kr. eller saadan noget lignende om Aaret, saa der maatte der i alt Fald fastsættes andre